

Nr 38.

Av herrar **Fast** och **Svanberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring i gällande bestämmelser om provision vid försäljning av frankotecken.

Genom nådigt brev av den 30 juni 1916 har Kungl. Maj:t med ändring av hittills i ämnet gällande bestämmelser föreskrivit, «att arvode till frankoteckensförsäljare må från 1917 års början utgå för varje fullt hundratal kronor av värdet å de frankotecken, som blivit av sådan försäljare inköpta å vederbörande postkontor, med följande belopp,

nämligen med 2 kronor till och med ett sammanlagt värde av 1,000 kronor, därutöver till och med 5,000 kronor med en krona och därutöver till och med 10,000 kronor med 50 öre samt att, därest värdet av inköpta frankotecken skulle överstiga 10,000 kronor arvode för överskjutande beloppet icke skall komma i fråga.»

Denna låga provision vid försäljning av frankotecken har för allmänheten medfört vissa olägenheter, dels har försäljningsställets antal minskats, varigenom åtkomsten av märken på ett bekvämt sätt blivit för allmänheten försvårad, dels har den låga provisionen givit anledning till att försäljare betingat sig mera betalt än den å märket åsatta valören eller också samtidigt med märkesförsäljningen gjort denna beroende av försäljning även av andra varor, såsom tidningar etc.

Det synes som skulle den låga provisionen även för kungl. postverket medföra vissa olägenheter genom att dess personal åsamkas mera arbete och måste i vissa fall antingen utökas eller också ansträngas till förfång för det övriga arbetet, som givetvis kräver större kvalifikationer än frankoteckens försäljning.

Med stöd av vad som ovan anförts, få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta till Kungl. Maj:t ingå med skrivelse, vari begäres sådan ändring av provisionen vid försäljning av frankotecken, att försäljaren ej behöver betinga sig mera betalt än vad märkets valör angiver, samt att sådan försäljning ej göres beroende av köp å andra varor.

Stockholm den 23 januari 1918.

Erik Fast.

S. P. Swanberg.